จดหมายข่าวชุมชนคนรักสุขภาพ ฉบับ

สร้างสุข

ปีที่ 14
ฉบับที่ 195
มกราคม 2561

หวานน้อยๆ สุขภาพดีนานๆ

โฉมใหม่ ลด Carbon Footprint ที่ก่อให้เกิดสภาวะโลกร้อน

- **เริ่มศักราชใหม่** กับเคล็ดไม่ลับสุขภาพดี
- **พันธสัญญาภูเก็ต** มุ่งสู่ถนนปลอดภัย
- **คนสร้างสุขแม้เกษียณ** แต่ไม่หมดไฟ

แจก ฟรี!

สสส. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

สวัสดีครับ
เพื่อนร่วมสร้างสุขทุกคน

เมื่อก้าวเข้าสู่ปีใหม่หลายคนมักจะตั้งเป้าหมายให้กับชีวิต และความสุขมักจะเป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญของคนส่วนใหญ่

ดร.สุปรีดา อดุลยานนท์

เราอาจจะอธิษฐาน อ้อนวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อประทานความสุขทางสุขภาพกาย จิต ครอบครัว สังคม แต่อย่างน้อยไม่ว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์จะช่วยหรือไม่ แค่ไหน เป้าหมายนี้ก็จะบรรลุได้ด้วยความตั้งใจและลงมือทำของตัวเราเอง

ปีใหม่นี้ มาตั้งเป้าหมายสุขภาวะ แล้วตั้งใจ ลงมือ ลงแรงทำให้เกิดขึ้นจริงแก่ตัวเรา ครอบครัวและสังคมไทยกันนะครับ

การตั้งเป้าหมายที่จะวิ่งระยะทาง 2,191 กิโลเมตร จากเบตงถึงแม่สาย เพื่อเชิญชวนให้ประชาชนบริจาคเงินไปซื้อเครื่องมือแพทย์ในโรงพยาบาลรัฐ ในโครงการก้าวคนละก้าวของคุณอาทิวราห์ คงมาลัย เป็นตัวอย่างสำคัญที่สร้างแรงกระเพื่อมในสังคมไทยอย่างกว้างขวางในหลายๆ มิติ ไม่ว่าการอาสาช่วยส่วนรวมของปัจเจกชนของกลุ่ม ที่แผ่ขยายไปสู่สังคม การให้ทานเพื่อประโยชน์ในการรักษาพยาบาลเพื่อนมนุษย์ และยังรวมไปถึงการกระตุ้นให้ช่วยกันดูแลสุขภาพตัวเองให้แข็งแรง จนไม่จำเป็นต้องเข้าโรงพยาบาลอีกด้วย เพื่อให้ประเทศเราสามารถนำทรัพยากรไปพัฒนาในส่วนที่จำเป็นต่อไป ในส่วนหลังนี้ถ้าสร้างกระแสการวิ่ง การออกกำลังกายเกิดขึ้นได้จริง อาจนับมูลค่าของผลที่ได้สูงยิ่งกว่าเงินบริจาคอีกมากมายนัก

จดหมายข่าวสร้างสุขฉบับแรกของปี 2561 จึงอยากย้ำเตือนในเรื่องพฤติกรรมที่นำมาสู่สุขภาวะหรือทุกขภาวะของคนเรา ซึ่งกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของสุขภาพในยุคสมัยนี้ ที่เชื้อโรคไม่ใช่ต้นเหตุของโรคภัยของคนไทยและชาวโลกอีกต่อไป พฤติกรรม และชุดของพฤติกรรมที่ประพฤติปฏิบัติต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีชีวิตต่างหากที่มีอิทธิพลสูงกว่ามากมายนัก

แน่นอนว่า การก่อเกิดพฤติกรรมและวิถีชีวิตเหล่านี้ขึ้นกับระบบสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่น้อย ที่เราก็ต้องช่วยกันปรับเปลี่ยนให้ไปทางเสริมสร้างสุขภาพมากกว่าทำลาย แต่อีกส่วนหนึ่ง เราอาจเริ่มการปรับเปลี่ยนที่ตัวเรา คนรอบข้างเราได้

หนึ่งในการเปลี่ยนพฤติกรรมที่สำคัญ คือ พฤติกรรมการบริโภค ซึ่งพบว่าปัจจุบันคนไทยยังบริโภค หวาน มัน เค็ม ในปริมาณเกินกว่าพอดี โดยเฉพาะคนไทยทานหวานเกินปริมาณที่องค์การอนามัยโลกแนะนำไว้ จากที่ไม่ควรเกินวันละ 6 ช้อนชา หรือ 24 กรัม แต่คนไทยทานหวานถึงวันละ 20 ช้อนชา ยังมีปริมาณโซเดียม ที่คนไทยบริโภคเกินปริมาณแนะนำถึง 2-3 เท่า และส่วนใหญ่ไม่ทราบว่ามีอาหารซ่อนเค็มอยู่ในอาหารประเภทแช่แข็ง ขนมกรุบกรอบนอกเหนือจากการปรุงอาหาร

เมื่อรวมกับพฤติกรรมเนือยนิ่ง ก็ทำให้กลายเป็นต้นเหตุของโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สำคัญ อาทิ โรคหัวใจและหลอดเลือด ความดันโลหิต เบาหวาน ไต มะเร็ง ซึ่งกลุ่มโรคเหล่านี้ล้วนแต่ต้องรับประทานยาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังเกิดโรคแทรกซ้อนที่เป็นอันตรายทำให้เกิดความพิการและเสียชีวิตได้

ที่ผ่านมา สสส. รณรงค์กระตุ้นเตือนให้ประชาชนทราบถึงภัยที่แฝงมากับพฤติกรรมการกิน โดยร่วมกับภาคีเครือข่ายต่างๆ ในการเปลี่ยนแปลงลึกไปถึงระบบห่วงโซ่อาหาร เข้าไปทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการเพื่อลดปริมาณความหวาน เค็ม ลงตั้งแต่ต้นทาง เพื่อเป็นการปรับสิ่งแวดล้อม ปรับความเคยชินกับการบริโภคอาหารรสจัดแบบไทยๆ

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ว่าเรื่องการกิน กิจกรรมทางกาย หรือพฤติกรรมอื่นใดล้วนต้องอาศัยเวลาและความตั้งใจจริงของการลงมือทำ

ปีใหม่นี้ มาตั้งเป้าหมายสุขภาวะ แล้วตั้งใจ ลงมือ ลงแรงทำให้เกิดขึ้นจริงแก่ตัวเรา ครอบครัว และสังคมไทยกันนะครับ

จดหมายข่าวชุมชนคนรักสุขภาพ
ปีที่ 14 ฉบับที่ 195 มกราคม 2561

สร้างสุข

สารบัญ

จากใจผู้จัดการ 2

สุขประจำฉบับ 4
ของขวัญรับปีใหม่ หวาน เค็ม มัน น้อยๆ สุขภาพดีนานๆ

สุขสร้างได้ 12
ความปลอดภัยเราสร้างได้
"พันธสัญญาภูเก็ต" สู่ความปลอดภัยทางท้องถนน

คนสร้าง**สุข** 16
สุขในวัยเกษียณ อุทิศตัวสร้างเยาวชนพอเพียง

สุขรอบบ้าน 18
คนเลี้ยงสุนัขเสี่ยงตายช้า
เจ้าตูบเพื่อนผู้ซื่อสัตย์ แถมช่วยยืดชีวิตคนโสด!

สุขไร้ควัน 20

สุขเลิกเหล้า 21

คนดัง**สุข**ภาพดี 22
"ไวท์ เลิฟซิค" ดาราหนุ่มผู้รักการออกกำลังกาย

สุขลับสมอง 23

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
อาคารศูนย์เรียนรู้สุขภาวะ เลขที่ 99/8 ซอยงามดูพลี แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
editor@thaihealth.co.th

สสส. Thai Health

ของขวัญรับปีใหม่

หวาน เค็ม มัน น้อยๆ สุขภาพดีนานๆ

ก้าวเข้าสู่ปีใหม่ *ด้วยความสดชื่นแจ่มใส เชื่อว่าทุกท่านคงเป็นเช่นนั้น*

ปีใหม่ ถือเป็นช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลอง ช่วงเวลาแห่งการให้ และช่วงเวลาแห่งการทบทวน สิ่งที่ผ่านมา ว่าต้องปรับเปลี่ยน เพิ่มเติม หรือ แก้ไขอะไรหรือไม่

เราเชื่อว่าหากจะให้ของขวัญอะไรตัวเองสักอย่าง สิ่งที่ดีที่สุด คือ การมีสุขภาพที่ดีเป็นรางวัลให้กับตัวเอง และสุขภาพที่ดีนั้นเป็นสิ่งที่แม้มีเงินล้นฟ้า คุณก็ไม่สามารถเป็นเจ้าของมันได้หากคุณไม่เริ่มต้นลงมือทำ!

หากดูจากสถิติจะพบว่าปัจจุบันคนไทยป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ด้วยโรคหัวใจ ความดัน เบาหวาน มะเร็ง ถือเป็นกลุ่มโรคที่ติดท็อปไฟฟ์มีผู้ป่วยและเสียชีวิตมากที่สุดในแต่ละปี เมื่อพิจารณาที่ไป ที่มาของโรค ก็พบว่านอกเหนือไปจากปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้อย่างพันธุกรรม โรคกลุ่มนี้เกิดมาจากพฤติกรรมของตัวเราเองทั้งนั้น

"พฤติกรรมติด หวาน มัน เค็ม กินเกินพอดี ไม่เคลื่อนไหว ไร้ออกกำลังกาย" สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุของปัญหา ถ้าอยากแก้ต้องเริ่มต้นที่ตัวเราทั้งสิ้น

แต่ด้วยการประเทศไทยเป็นดินแดนแห่งอาหาร เรามีของอร่อยให้รับประทานมากมาย และการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมเครื่องดื่มเติบโตขึ้นอย่างก้าวกระโดด ด้วยเหตุ เราเป็นเมืองร้อนเครื่องดื่มเย็นๆ หวานๆ จึงเป็นที่นิยมของคนไทยอย่างมาก สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องการบริโภคขึ้น

สิ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างมาก คือ พฤติกรรมติดหวาน มัน เค็ม โดยเฉพาะความหวานที่พบว่าคนไทยกินหวานเกินมาก โดยองค์การอนามัยโลกแนะนำว่าไม่ควรบริโภคน้ำตาลจากอาหารทุกชนิดเกิน 6 ช้อนชาต่อวัน หรือ 24 กรัมต่อวัน แต่น่าตกใจที่ผลสำรวจจากโครงการ เด็กไทยไม่กินหวาน สสส. ได้ติดตามสถานการณ์การบริโภคน้ำตาลของคนไทยในระดับประเทศ พบว่า คนไทยบริโภคน้ำตาลพุ่งกระฉูดมากถึง 20 ช้อนชาต่อวัน น้ำตาลเหล่านี้มาทางไหนดูได้จากง่ายๆ เช่น กาแฟเย็น 1 แก้ว มีน้ำตาลถึง 12 ช้อนชา ชาเขียว 1 ขวด มีน้ำตาล 14 ช้อนชา น้ำอัดลม 1 กระป๋อง มีน้ำตาล 11-12 ช้อนชา แม้แต่นมเปรี้ยวก็ยังมีน้ำตาล 4-7 ช้อนชา เลยทีเดียว

ยังไม่นับรวมอาหารอื่นๆ ที่มีน้ำตาลแฝงอยู่ ของหวานเมนูโปรด บิงซู ข้าวโพดคั่ว ฮันนี่โทสต์ ซึ่งอุดมไปด้วยน้ำตาล ไขมัน เกลือ แน่นอนว่า ปริมาณน้ำตาล โซเดียม เหล่านี้สร้างปัญหาให้สุขภาพแบบแทบไม่รู้ตัว เนื่องจากฉาบหน้าด้วยความหวาน มัน หอมชื่นใจนั่นเอง

เครื่องดื่มหวาน 1 แก้ว ที่ปริมาณ 250 มล. มีปริมาณน้ำตาลที่เกินความต้องการที่ร่างกายควรได้รับในแต่ละวันเกือบเท่าตัว เฉลี่ยแล้วปริมาณเครื่องดื่มหวานเพียง 1 แก้ว จะมีปริมาณน้ำตาลที่มากกว่าปริมาณที่ร่างกายควรได้รับทั้งวัน ซึ่งการดื่มน้ำหวานจะดูดซึมได้เร็วมากกว่าการกินอาหารหรือขนม เพราะเหมือนเป็นการกระหน่ำน้ำตาลในร่างกาย ทำให้ตับอ่อนทำงานอย่างหนักด้วยการผลิตอินซูลินเข้ามาจัดการเพื่อปรับระดับน้ำตาลในเลือด คนจึงเป็นเบาหวานตั้งแต่อายุยังน้อยมากขึ้น

ยังมีโรคที่สัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันหากคุณมีพฤติกรรมการกินไม่เหมาะสมอีกโดยเฉพาะ คนไทยมีพฤติกรรมการบริโภครสเค็มสูงขึ้น 2-3 เท่า ของปริมาณที่ร่างกายต้องการ จากที่ร่างกายต้องการโซเดียมวันละไม่เกิน 5 กรัม หรือ 2,400 มิลลิกรัม แต่คนไทยบริโภคถึง 10.8 กรัม หรือ 5,000 มิลลิกรัมต่อวัน

รสเค็มเหล่านี้เกิดจากพฤติกรรมการปรุง และหลายครั้งพบว่าบางคนทานโดยไม่รู้ตัวเพราะโซเดียมแฝงอยู่ในอาหารทั้งที่ไม่ได้มีรสเค็ม ไม่ว่าจะเป็นการอาหารปรุงสำเร็จแช่แข็ง ขนมกรุบกรอบ ซึ่งโรคความดันโลหิตสูง เป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญต่อการเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคความดันโลหิตสูงร่วมกับโรคหลอดเลือดสมอง (stroke) เป็นสาเหตุสำคัญหนึ่งใน 3 ลำดับแรกของสาเหตุการตายของคนไทย

เห็นได้ว่าต้นเหตุของโรคไม่เรื้อรังต่างๆ มาจากพฤติกรรมการใช้ชีวิต การบริโภคที่เกินพอดี ไร้การเผาผลาญด้วยการเคลื่อนไหวร่างกาย ออกกำลังกาย ดังนั้น หากอยากเริ่มต้นมีสุขภาพที่ดี ต้องเริ่มจากที่ตัวเอง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการใช้ชีวิตตั้งแต่วันนี้

ขณะเดียวกันการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดีก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นเดียวกัน สสส. ร่วมกับภาคส่วนต่างๆ พยายามปรับเปลี่ยนให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพดีของทุกคน ไม่ว่าจะเป็น **โครงการหวานพอดีที่ 4 กรัม** ที่ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานเอกชน เช่น ลดน้ำตาลในอาหารว่าง เปลี่ยนเป็นผลไม้สด ผลักดันให้ผู้ประกอบการเริ่มลดปริมาณน้ำตาลในเครื่องดื่ม หรือเปลี่ยนซองบรรจุน้ำตาลเป็นขนาดบรรจุน้ำตาลน้อยลง

เกิดรูปธรรมเชิงนโยบายด้วยการที่ ครม. สนับสนุนการลดขนาดน้ำตาลบรรจุซองลงจากปัจจุบัน 8 กรัม/ซอง หรือ 2 ช้อนชา เป็น 4 กรัม/ซอง หรือ 1 ช้อนชา เนื่องจากคนส่วนใหญ่เคยชินเติมน้ำตาลหมดซอง ซึ่งในน้ำตาล 1 ซอง กว่า 50% เป็นฟรุตโตส เมื่อร่างกายได้รับในปริมาณที่มากเกินไป ก็จะไปสะสมที่ช่องท้องและตับ ส่งผลต่อสุขภาพ ซึ่งผู้ผลิตน้ำตาลและกลุ่มธุรกิจโรงแรมยินดีร่วมมืออย่างดี

อาหารซ่อนหวาน

น้ำตาล 1 ช้อนชา	= 4 กรัม	= 16 กิโลแคลอรี
ข้าว 1 ทัพพี	= น้ำตาล 20 กรัม	= 80 กิโลแคลอรี

กาแฟเย็น	= ข้าว 3 ทัพพี	= น้ำตาล 15 ช้อนชา
ชานมไข่มุก	= ข้าว 4.5 ทัพพี	= น้ำตาล 22.5 ช้อนชา
ชาเขียว	= ข้าว 3.5 ทัพพี	= น้ำตาล 17.5 ช้อนชา
น้ำอัดลม	= ข้าว 2 ทัพพี	= น้ำตาล 10 ช้อนชา
น้ำผลไม้กล่อง	= ข้าว 1.5 ทัพพี	= น้ำตาล 7.5 ช้อนชา
ไอศกรีม	= ข้าว 3 ทัพพี	= น้ำตาล 15 ช้อนชา

**ข้อมูลจากเครือข่ายคนไทยไร้พุง*

ผลร้ายหากบริโภคน้ำตาลมากเกินไป!!

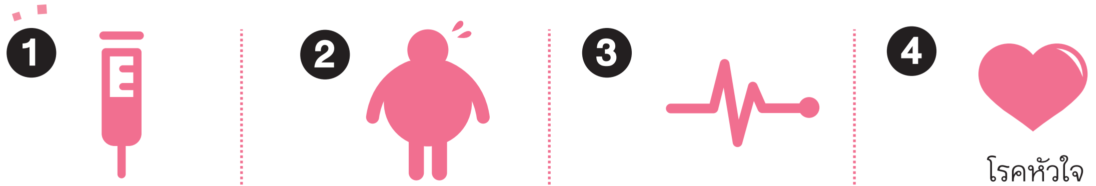

1. โรคเบาหวาน
2. โรคอ้วน
3. โรคความดันโลหิตสูง
4. โรคหัวใจและโรคหลอดเลือด

ยังได้ร่วมกับ สมาคมโภชนาการแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตน์ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้จัดทำโครงการส่งเสริมการผลิตและบริโภคผลิตภัณฑ์อาหาร OTOP เพื่อสุขภาพ เพื่อที่ให้เกิดการผลิตอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการที่เหมาะสม โดย ขนมไทย เป็นของขวัญ ของฝาก ที่คนให้ความนิยม โดยเฉพาะขนมไทยหลายอย่างมีความหมายเป็นมงคล จึงเป็นที่นิยมนำไปมอบให้กัน แต่สูตรดั้งเดิมทำให้ขนมไทยมีความหวานสูงมาก แต่จากการที่ สสส. เข้าไปร่วมกันปรับเปลี่ยนสูตรเพื่อให้เป็นมิตรกับสุขภาพด้วยการลดน้ำตาล

ปี 2560 นี้ มีผลิตภัณฑ์ในโครงการฯ ที่สามารถลดน้ำตาลโซเดียมได้ 15-45% พร้อมออกจำหน่าย จำนวน 32 รายการ เช่น กระยาสารทสูตรลดน้ำตาลและโซเดียม กระยาสารทสูตรลดโซเดียมและไขมันอิ่มตัว ฝอยทองสูตรหญ้าหวาน ข้าวตังหน้างาสูตรลดน้ำตาล กะหรี่ปั๊บลดน้ำตาลและโซเดียม น้ำสมุนไพร น้ำนมข้าวโพดสูตรลดน้ำตาล หมูสวรรค์สูตรหญ้าหวาน สาลี่ ทองม้วนผสมผัก ธัญพืช กล้วยแผ่นอบไม่เติมน้ำตาล กล้วยเบรกแตกลดน้ำตาลและไขมันอิ่มตัว น้ำพริกเผาผสมหล่อฮั้งก้วย ฯลฯ

ผลิตภัณฑ์อาหารเหล่านี้ล้วนมาจากผู้ประกอบการ OTOP ทั้งที่เป็นวิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่บ้าน และผู้ประกอบรายย่อย ในพื้นที่ 7 จังหวัดในเขตภาคกลาง ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง และเพชรบุรี ซึ่งเข้าร่วมโครงการ 12 ราย และมีร้านค้าศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์เข้าร่วมโครงการ 5 แห่ง คือ สวนริมเขา ถ.มิตรภาพ จ.สระบุรี ศูนย์ OTOP คอมเพล็กซ์ พุแค จ.สระบุรี รินขนมไทย จ.ฉะเชิงเทรา เอกชัยสาลี่สุพรรณ จ.สุพรรณบุรี บ้านขนมนันทวัน จ.เพชรบุรี และจะมีจำหน่ายที่ เลมอนฟาร์มและซูเปอร์มาร์เก็ตต่างๆ

ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ผู้ประกอบการเข้ามามีส่วนร่วม ทำให้คนไทยมีสุขภาพดีขึ้นจากการลดหวาน โดยที่ยังสามารถอร่อยได้เหมือนเดิม ซึ่งพฤติกรรมการลดหวานนั้น เมื่อเราค่อยๆ ลดปริมาณน้ำตาลลง ร่างกายก็จะปรับตัว และสามารถพอใจกับปริมาณความหวานน้อยลงได้ด้วย

อาหารซ่อนเค็ม

ผลิตภัณฑ์เครื่องปรุงรสที่ครัวเรือนคนไทยนิยมใช้กันมาก 5 ลำดับแรก คือ น้ำปลา ซีอิ๊วขาว เกลือ กะปิ และซอสหอยนางรม โดยแหล่งอาหารที่พบเกลือสูง ได้แก่

เกลือ 1 ช้อนโต๊ะ	มีปริมาณโซเดียม 6,000 มิลลิกรัม
น้ำปลา 1 ช้อนโต๊ะ	มีปริมาณโซเดียม 1,160-1,420 มิลลิกรัม
ซีอิ๊วขาว 1 ช้อนโต๊ะ	มีปริมาณโซเดียม 960-1420 มิลลิกรัม
ซอสปรุงรส 1 ช้อนโต๊ะ	มีปริมาณโซเดียม 1,150 มิลลิกรัม
กะปิ 1 ช้อนโต๊ะ	มีปริมาณโซเดียม 1,430-1,490 มิลลิกรัม
ซอสหอยนางรม 1 ช้อนโต๊ะ	มีปริมาณโซเดียม 420-490 มิลลิกรัม

***ร่างกายต้องการโซเดียมวันละไม่เกิน 5 กรัม หรือ 2,400 มิลลิกรัม**

**ข้อมูลจากกองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข*

วิธีเปลี่ยนพฤติกรรม "ลดหวาน" ง่ายๆ

ค่อยๆ ลดความหวานลงที่ละน้อยให้รู้สึกว่าไม่ทรมานตัวเองมากเกินไป เช่น การปรุงก๋วยเตี๋ยว จากเดิมที่เคยใส่น้ำตาลที่ละมากๆ ก็ควรปรับลดลงเรื่อยๆ อย่าหักดิบแบบกะทันหัน เพราะร่างกายจะไม่ยอมรับและทำได้เพียงระยะสั้นเท่านั้น โดยมากจะใช้เวลา 1-2 เดือน ร่างกายจะชินกับความหวานน้อยและอร่อยเหมือนเดิม

คาถาลดหวาน หัดพูดให้ติดปากบอกพ่อค้า แม่ค้า ในการประกอบอาหารว่า *"ไม่หวาน"* ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดื่ม หรือ อาหารที่ต้องมีการปรุงรส หรือ เลือกอาหารที่เห็นว่าไม่มันมากจนเกินไปเพราะจะมีรสหวานพ่วงมาด้วย

ดื่มน้ำเปล่าเป็นหลัก พยายามอย่าให้ร่างกายขาดน้ำ เนื่องมาจากหากร่างกายขาดน้ำจะทำให้รู้สึกหิวและเพิ่มความอยากความหวานมากขึ้น การดื่มน้ำเปล่าประมาณ 1 แก้ว เมื่อรู้สึกอยากความหวานจะช่วยลดความอยากลงได้

เลือกรับประทานอาหารที่มีใยอาหารสูง เช่น ผัก ข้าวกล้อง เลือก ผลไม้รสชาติไม่หวาน เพิ่มเติมอาหารประเภทถั่วฝัก ถั่วเปลือกแข็ง ใยอาหารจะช่วยลดความอยากความหวาน และช่วยควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดลงได้ด้วย

การเลือกชนิดของผักก็สำคัญ

ผักผลไม้แต่ละชนิดจะให้สารอาหารมากน้อยแตกต่างกัน ควรกินให้หลากหลาย และได้รับปริมาณที่เพียงพอ

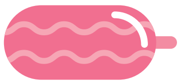

ผักใยอาหารน้อย
อาทิ ตำลึง คะน้า แตงกวา และบวบ

ผักใยอาหารปานกลาง
อาทิ มะเขือเปราะ กุยช่าย มะระ

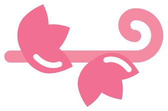

ผักใยอาหารสูง
อาทิ แครอท ผักกูด ดอกแค

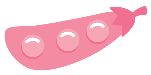

ผักใยอาหารสูงมาก
อาทิ มะเขือพวง ผักสะเดา ถั่ว และธัญพืช

เช็คสัญญาณ อาการติดหวาน

- รู้สึกอยากขนมหวานที่ตัวเองชอบเรื่อยๆ
- รู้สึกเหนื่อยล้า หงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี เมื่อไม่ได้กินอาหารหรือขนมที่มีส่วนประกอบของแป้งหรือน้ำตาล
- รู้สึกหิวบ่อย
- คิดถึงอาหารอยู่เรื่อยๆ แม้ว่าเพิ่งกินอาหารเสร็จ
- มีนิสัยกินอาหารหวานต่อจากอาหารคาวเป็นประจำ
- มีของติดตู้เย็นที่เป็นของหวานอยู่ตลอด
- ชอบผลไม้รสหวาน เช่น มะละกอ ทุเรียน สับปะรด
- ชอบผลไม้แห้ง ผลไม้ดอง ผลไม้แช่อิ่ม
- ชอบอาหารกลุ่มซีเรียลเคลือบน้ำตาล
- ทำอาหารทุกจานต้องเติมน้ำตาล เช่น ไข่เจียวเติมน้ำตาล ทำพริกน้ำปลาเติมน้ำตาล
- ชอบงานเลี้ยงสังสรรค์ เพราะมีอาหาร เครื่องดื่มและของหวาน
- ในมื้ออาหารมักจะเลือกดื่มเครื่องดื่มที่ไม่ใช่น้ำเปล่า

ลดการซื้ออาหาร เครื่องดื่ม หรือขนมหวาน มาติดบ้านเป็นประจำ ก่อนเลือกซื้อก็ควรที่จะอ่านฉลากโภชนาการเพื่อเปรียบเทียบปริมาณของน้ำตาลที่มีอยู่ในอาหาร เครื่องดื่ม หรือขนมด้วย เมื่อเวลาอยากกินหวาน แต่ไม่มีอยู่ใกล้ตัวก็จะช่วยลดปริมาณการกินลงได้

จดบันทึกอาหารที่กินเข้าไปเพื่อที่จะได้เห็นรูปแบบของอาหารที่เรากินในแต่ละวัน และประเมินดูว่าเรากินอาหาร เครื่องดื่ม หรือขนมใดบ้างที่มีความหวานนำ จดบันทึกความหิว ความอยากอาหารและช่วงเวลาที่กินอาหาร จะช่วยให้เห็นว่าเรามีพฤติกรรมการกินอย่างไร นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้

สร้างความหลากหลายในแต่ละมื้ออาหารควรมีอาหารให้หลากหลาย **ยึดหลักให้ครบ 5 หมู่ โดยมีทั้งข้าว ไขมันและโปรตีน** เนื่องจากโปรตีนและไขมันจะช่วยให้ระดับน้ำตาลคงที่และทำให้รู้สึกอิ่มได้นานกว่าการกินข้าวหรือแป้งอย่างเดียว

เพิ่มการเคลื่อนไหวร่างกาย หากิจกรรมอย่างอื่นทำเมื่อรู้สึกอยากกินของหวานๆ เช่น ออกกำลังกาย เขียนหนังสือ ทำความสะอาดบ้าน เพราะเมื่อสมองสั่งการว่าอยากกิน ความรู้สึกอยากของหวานจะอยู่ประมาณ 20-30 นาที การหากิจกรรมทำจะช่วยลดความอยากได้

ออกกำลังกาย นอกจากการออกกำลังกายจะช่วยเผาผลาญพลังงานส่วนเกินที่ได้จากอาหาร ยังมีส่วนช่วยให้เพิ่มระดับฮอร์โมนเอนโดรฟินที่ทำให้อารมณ์ดี เพราะหนึ่งในเหตุผลของคนที่ชอบความหวานคือรู้สึกอารมณ์ดีเมื่อได้รับน้ำตาลนั่นเอง

เดินเพื่อสุขภาพ

เมื่อควบคุมอาหารได้แล้ว สิ่งที่ต้องทำให้เป็นนิสัยคือ การเคลื่อนไหวร่างกาย การเดินเป็นทางเลือกอย่างหนึ่ง ซึ่งหากทำอย่างเพียงพอก็ดีต่อสุขภาพเช่นเดียวกัน

- เดินช้าๆ ประมาณ 3-5 นาที เพิ่มความเร็วขึ้นจนเริ่มรู้สึกเหนื่อย
- เดินให้ต่อเนื่องได้ระยะทาง 2.5-3 กิโลเมตร หรือ ใช้เวลา 30 นาที
- ลองทำให้ได้เป็นประจำสัปดาห์ละ 3 วัน และเพิ่มได้เป็น 5-6 วันต่อสัปดาห์

สิ่งที่จะได้จากการเดิน

• **เดิน 1 ชั่วโมงต่อวัน**	ลดโอกาสเป็นโรคเบาหวานได้ 34%
• **เดินเร็ว 1 ชั่วโมงต่อวัน นาน 3 เดือน**	คู่กับการคุมอาหารเครื่องดื่ม น้ำหนักส่วนเกินลด 7 กิโล
• **เดิน 10,000 ก้าวต่อวัน นาน 12 สัปดาห์**	ลดความดันโลหิต 8-10 มิลลิเมตรปรอท

**ที่มา เครือข่ายคนไทยไร้พุง ราชวิทยาลัยอายุรแพทย์*

ผัก-ผลไม้มีดีอย่างไร
ทำไมต้องกินให้เพียงพอ

กินเถอะมีประโยชน์จริงๆ

ช่วยต้านอนุมูลอิสระ

เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน
ป้องกันการเกิดโรคมะเร็ง

ต้านโรคกลุ่ม NCDs

โรคไม่ติดต่อเรื้อรังเป็นโรคที่
เกิดจากวิถีการใช้ชีวิต

พฤกษเคมี ในผักและผลไม้หลากสี

เลือกกินให้หลากหลาย ครบทุกสีได้ประโยชน์เต็มๆ

สารคลอโรฟิลล์

มีในพืช-ผักใบ
สีเขียว

สารคาโรทีนอยด์

มีในผัก-ผลไม้
สีส้ม-สีส้มแดง

สารไลโคปีน

มีในผัก-ผลไม้
สีแดง

สารลูทีน

มีในผัก-ผลไม้
สีเหลือง

สารแอนโทไซยานิดิน

มีในผัก-ผลไม้
สีน้ำเงิน-ม่วงแดง

สารอัลลิซิน

มีในพืชที่มี
สีออกขาว

สารอินดอล ไอโซไทโอไซยาเนท

พบมากในพืชตระกูลกะหล่ำ

สสส ThaiHealth

กินผักผลไม้ปลอดภัย

ผัก-ผลไม้ กินเท่าไหร่ถึงเรียกว่าเพียงพอ

ควรกินผัก-ผลไม้อย่างน้อย **400** กรัมต่อวัน

ควรกิน**ผักสุกประมาณ 6 ทัพพี**ต่อวัน และ**ผลไม้วันละ 2-3 ส่วน**ต่อวัน

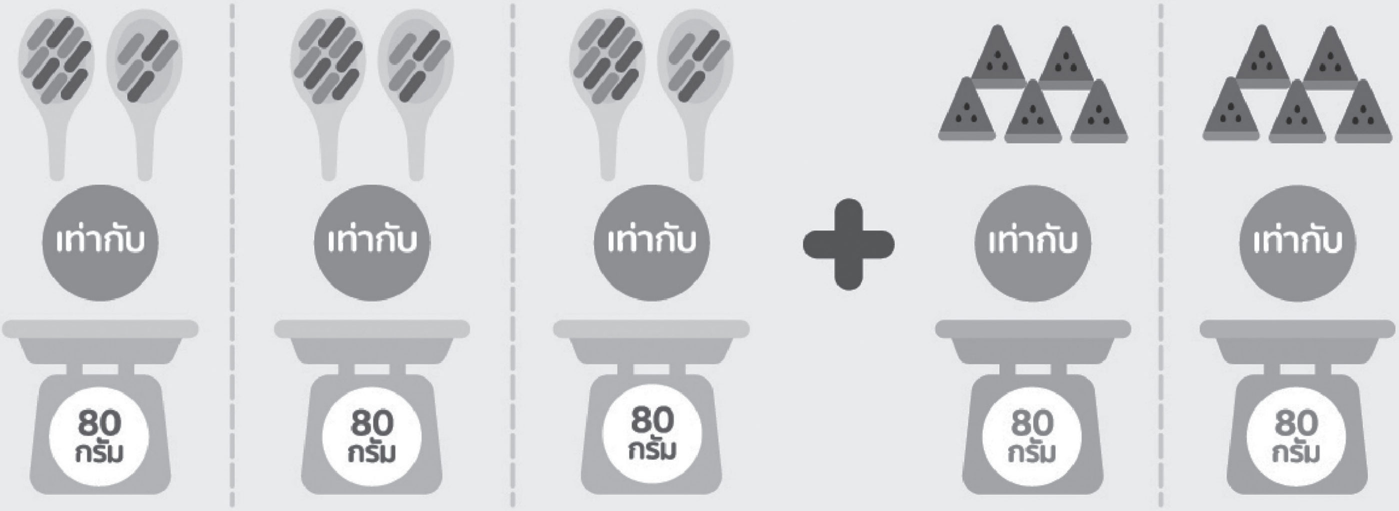

ผักปรุงสุก ทั้งผักใบ ผักหัว ถั่ว และธัญพืช

ผลไม้รสหวานน้อย

การเลือกชนิดของผักก็สำคัญ

ผักผลไม้แต่ละชนิดจะให้สารอาหารมากน้อยแตกต่างกัน
ควรกินให้หลากหลาย และได้รับปริมาณที่เพียงพอ

V1

ผักใยอาหาร น้อย

อาทิ ตำลึง คะน้า แตงกวา และ บวบ

V2

ผักใยอาหาร ปานกลาง

อาทิ มะเขือเปราะ กุยช่าย มะระ

V3

ผักใยอาหาร สูง

อาทิ แครอท ผักกูด ดอกแค

V4

ผักใยอาหาร สูงมาก

อาทิ มะเขือพวง ฝักสะเดา ถั่ว และ ธัญพืช

สสส ThaiHealth

กินผักผลไม้ปลอดภัย

ความปลอดภัยเราสร้างได้

"พันธสัญญาภูเก็ต"

สู่ความปลอดภัยทางท้องถนน

ประเทศไทย ถูกจัดอันดับเป็นประเทศที่ถนนไม่ปลอดภัย **ลำดับต้นๆ ของโลก**

การเสียชีวิตบนถนน ควรถูกจัดให้เป็นโศกนาฏกรรมใหญ่ของคนไทย เพราะทุกวันมีคนเสียชีวิตบนท้องถนนไม่ว่าจะเป็นมอเตอร์เวย์ ทางหลวง ทางสายหลัก สายรอง ไปจนถนนในหมู่บ้าน ซึ่งแต่ละวันมีกว่า 60 ครอบครัวต้องสูญเสียคนที่รัก กำลังหลักของบ้าน เพื่อน หรือ พี่น้อง ไปบนท้องถนน

สถานการณ์ความสูญเสียจากอุบัติเหตุในประเทศไทย ประมวลจาก 3 ฐานข้อมูลสำคัญคือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์ จำกัด และใบมรณะบัตรของกระทรวงมหาดไทย ประมวลโดยกระทรวงสาธารณสุข ในปี 2559 **ซึ่งสถิติการเสียชีวิตอยู่ที่ 22,356 คน คิดเป็นอัตราการเสียชีวิต 34.4 คนต่อประชากร 1 แสนคน โดย 3 ใน 4 ของผู้เสียชีวิต เป็นเพศชาย และกลุ่มอายุ 15-29 ปี มีอัตราการเสียชีวิตมากที่สุด**

ปัญหาอุบัติเหตุ ถือว่าเป็นปัญหาใหญ่และมีความท้าทายของภูมิภาคเอเชียใต้และตะวันออก ที่มีประชากรมากถึง 1 ใน 4 ของโลก เนื่องจากในภูมิภาคเอเชียใต้และตะวันออกมีอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนวันละ 865 คน

เมื่อปลายปีที่ผ่านมา มีการประกาศ ***"พันธสัญญาภูเก็ต"*** เพื่อเดินหน้าแก้ปัญหาอุบัติเหตุ ซึ่งเกิดจากการประชุมระดับรัฐมนตรีสาธารณสุขของประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียใต้และตะวันออก เพื่อเร่งรัดการขับเคลื่อนทศวรรษแห่งความปลอดภัยบนท้องถนน (WHO–SEA Ministerial Meeting on Accelerating Actions for Implementation of Decade of Action for Road Safety) ซึ่งการประชุมนี้มีเป้าหมายเพื่อเน้นย้ำว่าทุกประเทศจะเอาจริงในการขับเคลื่อนเชิงนโยบายเพื่อไปสู่การลดปริมาณคนเจ็บ คนตายจากอุบัติเหตุทางถนนตามที่ได้ประกาศ *"ทศวรรษแห่งความปลอดภัยบนท้องถนน พ.ศ.2554-2563"* ไว้ว่าจะต้องลดปริมาณคนเจ็บตายลงครึ่งหนึ่งในอีก 3 ปีที่เหลือข้างหน้า

การประชุมเป็นไปอย่างเข้มข้นโดยมีการระดมความคิดเห็นจากคนทำงานด้านอุบัติเหตุในทุกระดับ ทั้งระดับผู้ปฏิบัติงานจริง ระดับหัวหน้าส่วนงาน และระดับผู้ออกกฎและนโยบาย เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม จากการประชุมพบว่า ประเทศไทยยังคงมีปัญหาการเกิดอุบัติเหตุ การเจ็บสาหัสจนทำให้พิการ ไปจนถึงเสียชีวิต ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในผู้ใช้รถใช้ถนนกลุ่มเปราะบาง (Vulnerable road user) ประกอบด้วย ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ คนเดินถนน ผู้ใช้รถจักรยาน ซึ่งปัญหาเหล่านี้หากมีการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่ตรงจุดก็จะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ตรงจุดได้ด้วยเช่นเดียวกัน

จากการขับเคลื่อนความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทยในระยะ 2 ปีที่ผ่านมา แม้จะมีอัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางท้องถนนสูง แต่ประเทศไทยเป็นประเทศเดียวในภูมิภาคเอเชียใต้และตะวันออกที่มีแนวโน้มจำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตลดลง เนื่องจากรัฐบาลมุ่งเน้นให้การลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนเป็นยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันการผลักดันงานทางด้านความปลอดภัยทางถนน มีการทำงานแบบบูรณาการในทุกภาคส่วนมากขึ้น อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

การทำงานเชิงบูรณาการเพื่อลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในประเทศไทยนั้น *"จังหวัดภูเก็ต"* ถือเป็นต้นแบบสำคัญ เนื่องจาก จังหวัดภูเก็ต เคยถูกจัดอันดับเป็นจังหวัดที่มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางท้องถนนเป็นอันดับ 2 ของประเทศ และไม่เคยต่ำกว่าอันดับ 5 ในรอบ 20 ปีที่ผ่านมา โดยมีคนเสียชีวิตเฉลี่ย 2 วัน 3 คน และประสบอุบัติเหตุชั่วโมงละ 3-4 คน จากสถานการณ์ปัญหาที่ติดลำดับต้นๆ กลายเป็นเมืองอันตรายนี้ ทุกภาคส่วนของภูเก็ตจึงหันมามองปัญหาอย่างจริงจังร่วมกัน โดยเริ่มจากเห็นว่าชีวิตคนเป็นเรื่องสำคัญ และอุบัติเหตุทางถนนเป็นเรื่องป้องกันและลดลงได้ จนในที่สุด จ.ภูเก็ต ก็สามารถหลุดจากอันดับต้นๆ ของเมืองอันตรายทางถนน จนมีอัตราการสวมหมวกกันน็อกสูงลำดับต้นๆ ของประเทศ และกลายเป็นตัวอย่างการดำเนินงานที่ดีให้กับพื้นที่อื่นๆ จนก่อให้เกิด *"ภูเก็ตโมเดล"* ขึ้นอีกด้วย

"ภูเก็ตโมเดล" เกิดจากหัวใจสำคัญ 4 เรื่อง คือ 1.การบริหารจัดการอย่างเข้มแข็ง 2.การแก้ไขจุดเสี่ยง/ปัญหาอย่างต่อเนื่อง 3.การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น และ 4.การมีเครือข่ายสหสาขาวิชาชีพทำงานร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเมื่อย้อนไปเมื่อราว 5 ปีก่อน จ.ภูเก็ต มีการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน 227 ราย หรือ 62.38 คนต่อแสนประชากร และต่อมาลดลงเหลือเพียง 130 คน หรือ 34.76 คนต่อแสนประชากรในปี 2559 / การบาดเจ็บที่ศีรษะก็มีอัตราลดลงจาก 37.1% ในปี 2554 เหลือ 20.6% ในปี 2558 รวมถึงผู้เสียชีวิตจากเมาแล้วขับลดลง 8.8% จากปี 2558 ถึง 2559 ซึ่งถือว่ามีอัตราลดลงอย่างต่อเนื่อง

เมื่อเจาะลึกไปในแต่ละพื้นที่ของ จ.ภูเก็ต เช่น *"กะทู้"* ซึ่งเป็นเพียงอำเภอเล็กๆ ของจังหวัด มีพื้นที่ 35 ตารางกิโลเมตร แต่ด้วยความที่เป็นพื้นที่ใกล้อำเภอเมืองเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอย่างป่าตอง และเป็นทางผ่านจากพื้นที่ท่องเที่ยวไปยังสนามบิน ทำให้ในแต่ละเดือนมีผู้คนสัญจรไปมาเป็นจำนวนมาก จึงก่อให้เกิดจำนวนผู้เสียชีวิตในอำเภอกะทู้อย่างน้อย 2-3 ราย จำนวนผู้บาดเจ็บพิการอีก 2-5 ราย ซึ่งเกือบทั้งหมดคือวัยทำงาน และส่วนใหญ่มีรายได้น้อยถึงปานกลาง โดยกว่า 80% ของอุบัติเหตุทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้มาจากการขับขี่มอเตอร์ไซค์ จากจำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตดังกล่าว ทำให้หน่วยงานของอำเภอกระทู้ มีการสำรวจปัญหาของตัวเองและลงมือแก้ไขอย่างจริงจัง อำเภอกระทู้จึงมีโมเดลเพื่อขับเคลื่อนความปลอดภัยทางถนนในสามด้าน คือ *"3Es Model"* ได้แก่ 1. ด้านวิศวกรรม (Engineering) 2. ด้านการบังคับใช้ (Enforcement) 3. ด้านการศึกษา (Education)

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงมือสำรวจจุดเสี่ยงอย่างจริงจัง จนได้พื้นที่เสี่ยงสามจุดคือ ถนนวิชิตสงคราม ช่วงโค้งควนลิ้มช้าน ถนนพระภูเก็ตแก้ว และถนนวิชิตสงครามเส้นทางไปยังเขาป่าตอง บางเส้นทางมีความยาวประมาณ 2.5-3 กิโลเมตร แต่สองข้างทางเต็มไปด้วยป้ายโฆษณาที่ดึงความสนใจจากผู้ขับขี่ทำให้โอกาสเกิดอุบัติเหตุมีสูงขึ้น บางพื้นที่จะมืดและอาจทำให้เกิดอันตรายกับทั้งผู้ขับขี่และผู้ใช้ถนนได้

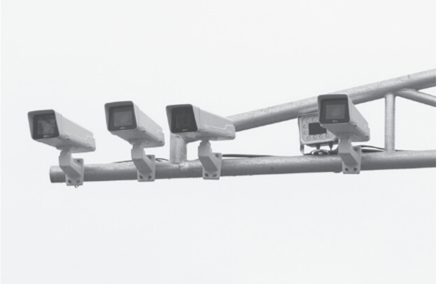

เมื่อได้พื้นที่จุดเสี่ยง และทราบถึงสาเหตุของปัญหา เทศบาลจึงใช้วิธีรื้อถอนป้ายโฆษณา ในบริเวณพื้นที่เสี่ยง ติดตั้งกล้องวงจรปิด 86 จุดทั่วพื้นที่ ติดตั้งเสาไฟฟ้าที่มีความสูงเพื่อให้แสงสว่างครอบคลุมพื้นที่ในวงกว้างในเวลากลางคืนจำนวน 64 ต้น เปลี่ยนหลอดไฟเป็นหลอด LED ที่ให้ความสว่างและประหยัดพลังงานอีก 560 ดวง รวมทั้งเพิ่มป้ายสัญญาณจราจรอย่างชัดเจนในทุกจุด และทำไบก์เลนสำหรับจักรยาน (Bike lane) โดยเฉพาะเพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ นอกจากนี้ยังเพิ่มความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาด้วยการสำรวจจุดเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ นำปัญหามาวิเคราะห์ทุกครั้งที่เกิดอุบัติเหตุ พร้อมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชน และเด็กนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเรื่องการช่วยเหลือพยาบาลเบื้องต้นกับผู้ประสบอุบัติเหตุ และรณรงค์สวมหมวกนิรภัยกับเด็กนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาภายใต้การดูแลของเทศบาลเมืองกะทู้ เพราะเมื่อเขาได้เรียนรู้แล้ว เด็กๆ ก็จะไปบอกพ่อแม่ให้ใส่หมวกนิรภัยเช่นกัน ซึ่งนับเป็นวิธีหนึ่งที่จะแก้ปัญหาความไม่ปลอดภัยทางท้องถนนได้อย่างยั่งยืน

เก้าปีภายหลังจากการดำเนินโครงการพบว่า *"3Es Model"* สามารถขับเคลื่อนความปลอดภัยบนท้องถนนได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุความไม่ปลอดภัยบนท้องถนนลดลงทุกปีจาก 20 ราย ในปี 2551 เหลือเพียง 6 ราย ในปี 2559 นอกจากนี้ ยังไม่มีรายงานผู้เสียชีวิตในเส้นทางถนนพระภูเก็ตแก้วซึ่งเคยเป็นหนึ่งในสามพื้นที่เสี่ยงอีกเลย

"เมื่อเริ่มต้นโครงการ เทศบาลเมืองกะทู้มีการลงทุนด้านโครงสร้างและงานกิจกรรมทางการศึกษาและการรณรงค์เชิงสังคมเป็นจำนวน 62.87 ล้านบาท ซึ่งนับเป็นเงินลงทุนจำนวนไม่น้อย แต่อย่างไรก็ตาม หากนับตัวเลขความสูญเสียที่ 5 ล้านบาทต่อผู้เสียชีวิตหนึ่งราย ตามสถิติของกระทรวงสาธารณสุข จะพบว่า ยอดผู้เสียชีวิตที่ลดลง 135-180 ราย ตลอด 9 ปี ของการทำงาน สามารถลดการสูญเสียที่เกิดจากการเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุความไม่ปลอดภัยทางท้องถนนได้ถึง 775-900 ล้านบาทต่อปี ถือว่าเป็นการลงทุนที่มีความคุ้มค่าอย่างยิ่ง"

ในส่วนของ *"ภูเก็ตโมเดล"* ยังมีการจัดการภายหลังการเกิดอุบัติเหตุ หรือ บำบัดเยียวยา คือ มีการจัดระบบหน่วยแพทย์ฉุกเฉิน หน่วยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข (สธ.) หน่วยงานเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ รพ.วชิระภูเก็ต โดยจะรับเรื่องเหตุฉุกเฉินทั้งอุบัติเหตุและไม่ใช่อุบัติเหตุที่โทร.สายด่วน 1669 โดยจะมีเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมทำหน้าที่ในการสอบถามเหตุการณ์ ตำแหน่งที่เกิดและประเมินความรุนแรง รวมทั้งพิจารณาให้รถพยาบาลจากจุดที่เตรียมพร้อมอยู่แล้วทั่วพื้นที่ จ.ภูเก็ตเข้าไปรับผู้ป่วย ซึ่งในรถพยาบาลทุกคันจะมีการติดตั้งระบบจีพีเอสเพื่อให้รู้ตำแหน่งรถว่าอีกกี่นาทีรถจะเดินทางถึงสถานพยาบาลอีกด้วย

ภายในรถมีการติดตั้งระบบเทเลเมดิซีน (Telemedicine) ที่จะสามารถถ่ายทอดภาพและเสียงของผู้ป่วยภายในรถพยาบาล รวมถึงส่งสัญญาณชีพ และข้อมูลอื่นๆที่จำเป็นมายังห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ซึ่งระบบนี้จะช่วยให้แพทย์สามารถประเมินอาการผู้ป่วยได้ตั้งแต่ยังไม่ถึงโรงพยาบาล สามารถเตรียมพร้อมในให้การรักษาผู้ป่วยได้ทันทีเมื่อรถพยาบาลเดินทางมาถึง เช่น หากผู้ป่วยต้องเข้ารับการผ่าตัดก็จะสามารถทราบได้ว่าต้องใช้แพทย์เฉพาะทางสาขาไหน จะได้มีการเตรียมห้องผ่าตัดและทีมแพทย์ไว้ล่วงหน้า ไม่ต้องมาเตรียมการหลังคนป่วยมาถึงห้องฉุกเฉิน ทำให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่า การแก้ปัญหาอุบัติเหตุนั้น จำเป็นต้องใช้สรรพกำลังในการทำงานอย่างหนัก เพื่อดำเนินงานในเชิงป้องกัน และสามารถบรรเทาความเสียหายและสูญเสียให้น้อยที่สุดเมื่อเกิดเหตุ

แต่สิ่งหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ใช้รถใช้ถนน ไม่ว่าจะเรื่องการปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด การใช้ความเร็วที่เหมาะสมเมื่อขับขี่รถ ดื่มไม่ขับ การป้องกันตัวเองด้วยเข็มขัดนิรภัยและการสวมหมวกนิรภัย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะลดความอันตรายบนท้องถนนลงได้ หากเราช่วยกัน ถนนปลอดภัยก็จะเกิดขึ้นจริง

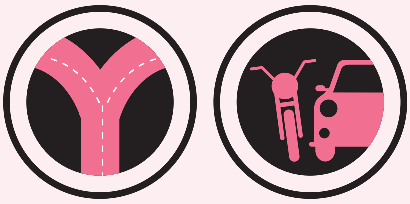

การประชุมระดับรัฐมนตรีสาธารณสุขของประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียใต้และตะวันออก เพื่อเร่งรัดการดำเนินงานตามทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน (WHO–SEA Ministerial Meeting on Accelerating Actions for Implementation of Decade of Action for Road Safety) สมาชิกรวม 11 ประเทศ

ผลลัพธ์สำคัญของการประชุมครั้งนี้คือ ***"พันธสัญญาภูเก็ต"*** **(Phuket commitment)** ที่มีสมาชิก 10 ประเทศร่วมลงนาม ได้แก่ บังคลาเทศ ภูฏาน เกาหลีเหนือ อินเดีย อินโดนีเซีย มัลดีฟ เมียนมา เนปาล ศรีลังกา และประเทศไทย *(ติมอร์-เลสเต ไม่ได้เข้าร่วมประชุม)* ได้ร่วมลงนามเห็นชอบกับข้อแนะนำระดับนโยบาย 6 กลุ่ม ตามชื่อภาษาอังกฤษของจังหวัดภูเก็ต (PHUKET) คือ

- **P** จัดลำดับความสำคัญ (Prioritization)
- **H** คำมั่นระดับสูง (High-level commitment)
- **U** ชักจูงสามัคคี (United efforts of all stakeholders)
- **K** ต้องมีปัญญา (Knowledge management)
- **E** นำพากฎหมาย (Enforcement of regulations)
- **T** ร่วมใจมุ่งเป้า (Targets)

สุขในวัยเกษียณ
อุทิศตัวสร้างเยาวชนพอเพียง

รองศาสตราจารย์ คิม ไชยแสนสุข
ที่ปรึกษามูลนิธิเยาวชนพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วัยเกษียณไม่สามารถหยุดไฟในการทำงานเพื่อสังคมแต่อย่างใด หลังเกษียณราชการในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง รองศาสตราจารย์ คิม ยังเดินหน้าเป็นที่ปรึกษาให้กับมูลนิธิเยาวชนพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงกับแนวคิดของอาจารย์ที่เชื่อมั่นในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 มาโดยตลอด

“ตอนนี้ผมอายุ 60 กว่าปีแล้ว แต่สิ่งที่ยังอยู่ในใจเสมอมา คือการยึดมั่นในหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 เพราะผมเองเป็นอาจารย์สอนทางด้านเศรษฐศาสตร์จึงได้เห็นได้อ่านและประทับใจในหลักปรัชญานี้ เพราะมันทำให้เราไม่เบียดเบียนตัวเอง ไม่เบียดเบียนคนในครอบครัว ไม่เบียดเบียนคนในชุมชน และสุดท้ายไม่เบียดเบียนประเทศชาติ เมื่อทุกคนไม่เบียดเบียนคนอื่น สังคมก็มีความสุข เป็นหลักที่ผมชื่นชมและปฏิบัติอย่างนี้มาตลอด”

อาจารย์เป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้เกิดวิชาเศรษฐกิจพอเพียงขึ้นในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

“ผมยึดหลักการนี้ตั้งแต่เป็นอาจารย์ จนวันหนึ่งพอผมได้เป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยก็เลยผลักดันให้มีการเปิดวิชาเศรษฐกิจพอเพียงขึ้นมาและยังสอนมาถึงทุกวันนี้ ครั้งหนึ่งในชีวิตในฐานะพสกนิกรเราได้ทำสิ่งนี้ตอบแทนคุณแผ่นดินก็เป็นความภูมิใจเป็นอย่างมาก จนต่อมาลูกศิษย์ได้มาชวนว่า เขาอยากจะทำเรื่องนี้บ้าง เขาตั้งมูลนิธิเยาวชนเพื่อความพอเพียง เขาก็มาขอให้ผมช่วยเป็นที่ปรึกษา ผมก็ยินดีเป็นอย่างมาก ถ้าเราช่วยได้”

มูลนิธิเยาวชนพอเพียงฯ เป็นมูลนิธิที่นำแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมาทำให้เกิดขึ้นจริงในวิถีการดำรงชีวิตของเยาวชนไทย *“วัตถุประสงค์สำคัญของมูลนิธินี้คือ ชื่อเราบอกแล้วว่า มูลนิธิพอเพียง คือเราอยากให้มูลนิธินี้เป็นหน่วยเล็กๆ หน่วยหนึ่งในสังคมที่จะมีส่วนร่วมในการที่จะฝึกเยาวชนทั้งหลาย ให้เยาวชนทั้งหลายเข้าถึงแก่นแท้ของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเขาจะได้นำไปปฏิบัติจริงในวิถีชีวิตประจำวันของเขา ในการดำรงชีวิตและการทำงาน ก็จะทำให้เขาและคนรอบข้างมีความสุข เมื่อคนทำอย่างนี้มาก ๆ สังคมก็มีความสุขไม่เดือดร้อน ไม่เบียดเบียนคนอื่นและตัวเอง”*

“ความพอเพียง คือความพอประมาณ ความสมเหตุสมผล ทุกสิ่งทุกอย่างที่คิดปฏิบัติต้องมีภูมิคุ้มกัน ถ้าใครเข้าใจหลักนี้จะเอาไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ทุกด้าน และก็หลักสองข้อที่ควบคุมอยู่เบื้องหลังคือการมีความรู้กับคุณธรรม”

> *สู้เอาเวลานั้นมาทำประโยชน์*
> *และได้มาอยู่ในชุมชนที่คิดดีทำดี*
> *มีพี่มีน้องดีๆ มีเพื่อนดีๆ*
> *มันทำให้ชีวิตเราแจ่มใสได้*
> *ชีวิตดีมีความสุขไม่ฟุ้งซ่าน*

“ถ้าครบ 5 ด้าน คือ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ก็ใช้ได้กับทุกอย่าง 3 ห่วง คือ พอประมาณ สมเหตุสมผล มีภูมิคุ้มกัน ส่วน 2 เงื่อนไข คือ ความรู้และคุณธรรม เราฝึกเยาวชน เช่น ใน 24 ชั่วโมงของคุณ ถ้าคุณใช้เวลาอย่างพอประมาณ สมเหตุสมผลและมีภูมิคุ้มกัน ถ้าคุณมีภูมิคุ้มกัน สมมติปกติคุณอ่านหนังสือ 7 วันแล้วสอบได้ แต่ถ้าคุณป่วยหนักเป็นไข้หวัดใหญ่ก่อนสอบ อ่านหนังสือไม่ทันช่วงก่อนสอบอย่างนี้จบเลย ดังนั้น ต้องใช้ชีวิตอย่าติดประมาท เรื่องการใช้จ่าย การทำงาน การดำรงชีวิต การเรียนก็เช่นกัน หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงไม่ใช่ใช้แค่กับเรื่องเงินทองเท่านั้น แต่ใช้ในการดำรงชีวิตใช้ได้ทุกอย่าง รู้จักเผื่อเหลือเผื่อขาด ถ้าเราฝึกให้เยาวชนใช้หลักนี้ได้แล้ว เขาก็จะใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตอย่างสมดุล”

สำหรับในอนาคตนั้นสิ่งที่อาจารย์คิมอยากเห็นจากเด็กและเยาวชนที่จะเป็นคลื่นลูกใหม่ต่อไปนั้นคือ

“สิ่งที่เราอยากเห็น ก็คงอยากเห็นเหมือนที่ผู้ใหญ่ดีๆ ทุกคนอยากเห็น คืออยากเห็นเยาวชนไทยทุกคนเติบโตขึ้นแล้วเราสามารถฝากฝังบ้านเมืองไว้ในมือพวกเขาได้อย่างมั่นใจ ดูแลตัวเอง ดูแลครอบครัว และสังคมประเทศไทยได้ ถ้าทุกคนโตมาเป็นอย่างนี้ได้ เราก็สบายใจ”

หากพูดถึงความสุขของอาจารย์ในการทำงานเพื่อสังคม ก็คือการที่รู้สึกตัวเองได้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

“เวลาของเราจะปล่อยให้หมดไปเปล่าๆ ทำไม อย่างผมถือว่าเป็นคนสูงวัยแล้ว ถ้าผมสอนหนังสือพิเศษให้คนอื่นบ้าง ก็สัปดาห์ละไม่กี่ชั่วโมง ยังมีเวลาเหลืออีกเยอะในแต่ละสัปดาห์ จะเอาเวลาไปฟุ้งซ่านกับอย่างอื่นทำไม เราสู้เอาเวลานั้นมาทำประโยชน์ และได้มาอยู่ในชุมชนที่คิดดีทำดี มีพี่มีน้องดีๆ มีเพื่อนดีๆ มันทำให้ชีวิตเราแจ่มใสได้ ชีวิตดีมีความสุขไม่ฟุ้งซ่าน มีประโยชน์ต่อผู้อื่น นี่แหละเป็นความสุขแล้วครับ”

แม้อายุจะมากแล้ว แม้จะเกษียณจากการทำงานหลักแล้ว แต่อาจารย์คิม ก็ยังไม่เคยเกษียณจากการเป็นพลเมืองไทยที่ดี และสร้างแรงบันดาลใจให้คนรุ่นหลังได้เดินตามและเป็นแบบอย่างต่อไป

ติดตาม เฟสบุ๊กแฟนเพจ : คนสร้างสุข

คนสร้างสุข

คนเลี้ยงสุนัขเสี่ยงตายช้า

เจ้าตูบเพื่อนผู้ซื่อสัตย์ แถมช่วยยืดชีวิตคนโสด!

เปิดผลวิจัยจากประเทศสวีเดน ตัวช่วยยืดชีวิตคนที่อยู่ตามลำพังเลี้ยงสุนัขพันธุ์ตัวโต ยิ่งช่วยเจ้าของลดเสี่ยงเสียชีวิตก่อนเวลาอันควรจากหลายโรค ผลชี้ชัดกรณีของคนที่อาศัยอยู่ตามลำพังเมื่อเทียบกับครอบครัวที่อยู่หลายคนและเลี้ยงหมาเป็นเพื่อนเช่นกัน

โดยทั่วไปที่พักอาศัยในประเทศไทย ประเภทคอนโดมิเนียมอพาร์ตเมนต์ ก็มักจะไม่อนุญาตให้ผู้อาศัยเลี้ยงสัตว์เลี้ยง โดยเฉพาะสุนัข เพราะถือว่าเป็นการรบกวนผู้อยู่อาศัยอื่นๆ ต่างจากในหลายๆ ประเทศ ที่ผู้อาศัยอยู่ตามอพาร์ตเมนต์ในเมืองใหญ่ๆ ก็มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วยเป็นเรื่องปกติธรรมดา

ทว่า ณ ปัจจุบันนี้ เริ่มมีโครงการพัฒนาอาคารที่พักอาศัยบางแห่งในประเทศไทยได้นำประเด็นการเป็นที่พักอาศัยที่เป็นมิตรต่อผู้รักสัตว์เลี้ยงมาเป็นจุดขายให้เห็นกันบ้างแล้ว ทำนองว่า *"ไม่ต้องแอบเลี้ยงกันอีกต่อไปแล้วหากมาอยู่กับเรา"* ซึ่งเมื่อพูดกันถึงเรื่องการเลี้ยงสัตว์ นอกเหนือไปจากความต้องการทางใจของผู้เลี้ยง ผลการวิจัยล่าสุดจากประเทศสวีเดนก็ได้ให้มุมมองที่ต่างออกไปว่า การเลี้ยงสุนัขนั้นมีประโยชน์อยู่จริง เพราะพบว่ามีความสัมพันธ์ต่อการลดความเสี่ยงเสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคต่างๆ เช่น โรคหลอดเลือดหัวใจที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เลี้ยงที่เป็นคนโสดหรือที่อาศัยอยู่ตามลำพัง

เมื่อเร็วๆ นี้ ทีมนักวิจัยจาก มหาวิทยาลัยอุปซอลา ในประเทศสวีเดน ได้เปิดผลการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลของการเลี้ยงสุนัขไว้เป็นเพื่อนในบ้าน กับอัตราการเสียชีวิตเร็วกว่าปกติด้วยสาเหตุต่างๆ รวมถึงโรคกลุ่มหลอดเลือดหัวใจด้วย ซึ่งทีมผู้วิจัยระบุว่า โดยรวมแล้ว *"คนโสด"* หรือ *"คนที่อาศัยอยู่ตามลำพัง"* ที่เลี้ยงสุนัขไว้เป็นเพื่อน มีความเสี่ยงในการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรด้วยเหตุผลต่างๆ รวมกันทุกสาเหตุน้อยกว่าคนที่ไม่เลี้ยงถึง 33%

เมื่อพิจารณาเฉพาะเจาะจงลงไปที่สาเหตุการเสียชีวิตด้วยโรคกลุ่มหลอดเลือดหัวใจและโรคที่เกี่ยวข้องกันแล้ว พบว่า คนที่อาศัยอยู่ตามลำพังและเลี้ยงสุนัขไว้เป็นเพื่อนคลายเหงา มีความเสี่ยงในการเสียชีวิตเร็วด้วยสาเหตุจากโรคกลุ่มนี้น้อยกว่าคนที่ไม่เลี้ยงสัตว์เลี้ยงใดๆ ถึง 36% เลยทีเดียว ทั้งนี้ พบด้วยว่าอัตราการเกิดภาวะหัวใจวายในกลุ่มที่เลี้ยงสุนัขเป็นเพื่อนยังต่ำกว่า กลุ่มที่ไม่เลี้ยงถึง 11% อีกด้วย

อย่างไรก็ดีกลับพบว่า ผลของการเลี้ยงสุนัขที่สัมพันธ์ต่อการเสียชีวิตเร็ว ในกลุ่มผู้เลี้ยงที่ไม่ได้อาศัยอยู่คนเดียว กลับมีน้อยกว่ากลุ่มผู้เลี้ยงที่อาศัยอยู่เดี่ยวๆ หรือกลุ่มคนโสด โดยพบว่า บ้านที่มีคนอาศัยอยู่ด้วยกันมากกว่า 1 คนขึ้นไปและเลี้ยงสุนัข มีความเสี่ยงในการเสียชีวิตเร็วกว่าปกติด้วยทุกสาเหตุรวมกันน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างประเภทเดียวกันที่ไม่ได้เลี้ยงสุนัขในบ้าน เพียงแค่ 11% เท่านั้น และเมื่อเลือกพิจารณาเฉพาะปัจจัยการเสียชีวิตไวด้วยสาเหตุจากโรคกลุ่มหลอดเลือดหัวใจแล้ว พบว่า บ้านที่เลี้ยงสุนัขมีความเสี่ยงในการเสียชีวิตเร็วกว่าปกติด้วยสาเหตุนี้ต่ำกว่าบ้านที่ไม่เลี้ยง 15% ขณะที่อัตราเสี่ยงในการเกิดภาวะหัวใจวายของบ้านที่เลี้ยงสุนัขกลับไม่พบว่าลดลงเมื่อเทียบกับครัวเรือนในลักษณะเดียวกันที่ไม่ได้เลี้ยงสุนัข

"ประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งตรงนี้คือ การศึกษาของเราพบความเชื่อมโยงระหว่างผลของการเลี้ยงสุนัขที่ได้ชัดเจนในกลุ่มคนโสดหรือที่อาศัยอยู่คนเดียว ซึ่งในการวิจัยของทีมเราเองก่อนหน้านี้พบว่าเป็นกลุ่มมีความเสี่ยงในการเสียชีวิตไว ด้วยโรคกลุ่มหลอดเลือดหัวใจและสาเหตุอื่นๆ สูงกว่า คนที่อาศัยอยู่กันเป็นครอบครัว" มเวนยา มูบานกา ผู้เขียนผลการวิจัย ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยอุปซอลา กล่าว

ทั้งนี้ทีมนักวิจัยระบุในผลการวิจัยว่า อาจเป็นไปได้ว่า ด้วยเพราะว่าคนที่อยู่คนเดียว มักจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสัตว์เลี้ยงด้วยตัวเองคนเดียวทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการต้องพาสุนัขไปเดิน ไปออกกำลังกายหรือเล่นข้างนอก ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้แรงกายและการเคลื่อนไหวทางกายทั้งสิ้น จึงน่าจะอธิบายได้ว่า ทำไมคนกลุ่มนี้ถึงเสี่ยงเสียชีวิตจากโรคหลอดเลือดหัวใจในอัตราที่ลดลงเยอะกว่า ในขณะที่กลุ่มผู้เลี้ยงสุนัขที่อยู่กันเป็นครอบครัว ก็อาจจะแบ่งๆ กันทำหน้าที่ ทำให้อัตราการขยับกายในกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับการดูแลและเล่นกับน้องสุนัขลดหย่อนลงไป

ในส่วนของความแตกต่างของพันธุ์สุนัขที่เลี้ยงนั้น รองศาสตราจารย์โทฟ ฟอล ผู้เชี่ยวชาญด้านระบาดวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยอุปซอลา อธิบายว่า เหตุที่กลุ่มผู้เลี้ยงสุนัขพันธุ์ที่ตัวใหญ่ๆ แรงเยอะๆ อย่างสุนัขสายพันธุ์นักล่า เช่น เทอร์เรียร์ หรือ รีทรีฟเวอร์ เป็นกลุ่มที่ได้ผลดีต่อสุขภาพสูงสุดนั้น มีความเป็นไปได้ว่า เพราะการเลี้ยงสุนัขเหล่านี้ผู้เลี้ยงต้องใช้กำลังกายมากกว่า ในการดูแล เมื่อเทียบกับการเลี้ยงสุนัขตัวเล็กๆ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ทีมมหาวิทยาลัยอุปซอลา ได้เลือกศึกษานั้นเป็นคนจำนวนถึง 3.4 ล้านคนในสวีเดน ที่มีอายุระหว่าง 40-80 ปี โดยเป็นการศึกษาจากข้อมูลที่เก็บไว้ในระบบฐานข้อมูลประชากรแห่งชาติของประเทศสวีเดน ใช้เวลาในการติดตามผลนานถึง 12 ปีด้วยกัน

"โดยหลักการแล้ว เราก็ทราบกันดีอยู่แล้วว่า คนเลี้ยงสุนัขนั้นมักต้องใช้แรงกายมากกว่า ในการดูแลสัตว์เลี้ยง ซึ่งคงจะอธิบายได้โดยคร่าวๆ อยู่แล้วว่า ทำไมคนเหล่านี้ถึงได้แข็งแรงกว่า คนที่ไม่ได้เลี้ยงสุนัขไว้ในบ้าน" รองศาสตราจารย์ ฟอล กล่าวย้ำ

"อีกทั้งก็เป็นไปได้ด้วยเช่นกันว่า คนเรามักจะต้องพัฒนาการเข้าสังคมของตัวเองขึ้นมาเองโดยอัตโนมัติ เมื่อเลี้ยงสุนัขมักช่วยลดความเครียด ซึ่ง ความเครียดเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ก่อให้เกิดโรคกลุ่มหลอดเลือดหัวใจ" ดร.เรเชล บอนด์ รองผู้อำนวยการด้านสุขภาพสตรี ของโรงพยาบาล เลน็อกซ์ ฮิลล์ ในมหานครนิวยอร์ก ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการวิจัยของมหาวิทยาลัยในประเทศสวีเดนอันนี้ ให้ความเห็น

คันฮ่องกงเร่งเครื่อง เดินหน้าสู่ภาษีบุหรี่ 100%

สภาว่าด้วยเรื่องปัญหาการสูบบุหรี่และสาธารณสุขของประเทศฮ่องกง ได้ออกมาเปิดเผยเมื่อเร็วๆ นี้ว่า ขณะนี้ได้ตั้งเป้าผลักดันให้มีการขึ้นภาษีบุหรี่เป็น 100% ให้เร็วที่สุด จากปัจจุบันที่ภาษีบุหรี่ในฮ่องกงจัดเก็บอยู่ที่ 67% ของราคาขายปลีก ซึ่งยังคงต่ำกว่า อัตราที่องค์การอนามัยโลกแนะนำว่า อย่างน้อยๆ ต้องเก็บที่ 75%

ทั้งนี้ครั้งล่าสุดที่รัฐบาลฮ่องกงได้อนุมัติขึ้นภาษีบุหรี่ก็เมื่อ 3 ปีที่แล้ว ทำให้ปัจจุบัน ราคาบุหรี่ในฮ่องกงถือว่า อยู่ในระดับต่ำมากๆ เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วอื่นๆ โดยราคาบุหรี่เฉลี่ยต่อซองที่ฮ่องกงขายอยู่ที่ 57 เหรียญฮ่องกง ขณะที่ราคาบุหรี่เฉลี่ยต่อซองในสิงคโปร์ ขายกันที่ 75 เหรียญฮ่องกง ออสเตรเลีย ขายซองละ 154 เหรียญฮ่องกง อังกฤษขาย ซองละ 94 เหรียญฮ่องกง เป็นต้น

เรียกได้ว่า สูงกว่าราคาจำหน่ายบุหรี่ในฮ่องกงเยอะมาก ในหมู่ประเทศเศรษฐกิจระดับพอๆ กัน ด้านมหาวิทยาลัยแห่งฮ่องกงก็ออกมาเผยถึงผลการสำรวจล่าสุดว่า คนส่วนใหญ่ หรือ 62.1% สนับสนุนให้เกาะฮ่องกงก้าวไปอีกขั้น กล่าวคือ ทำให้ฮ่องกงเป็นเมืองปลอดควันบุหรี่กันเลย หากว่า ฮ่องกงสามารถบรรลุเป้าหมายในการลดอัตราการสูบบุหรี่ให้ลงไปที่ 5% หรือต่ำกว่านั้นได้ในปี 2027 หรือในอีก 10 ปี จากที่มีการสำรวจล่าสุดใน ปี 2015 ที่พบว่า มีอัตราการสูบบุหรี่อยู่ที่ 10.5%

ด้านสมาพันธ์กิจการยาสูบ ซึ่งเป็นองค์กรของธุรกิจผลิตบุหรี่ในฮ่องกง แม้จะไม่ได้แสดงทีท่าคัดค้านต่อแนวโน้มที่ภาษีบุหรี่ในฮ่องกงต้องขยับขึ้นไปอีก แต่สมาพันธ์ฯ ระบุว่า ขอคัดค้านการขึ้นภาษีรวดเดียวไปถึง 100% ตามที่สภาฯ กำลังเรียกร้องกันอยู่

ม.เพนซิลเวเนีย ถอนเสาเขี่ยบุหรี่ เดินหน้าเป็น ม.ปลอดควัน

ในที่สุด เมื่อครบ 1 ปี หลังจากที่มหาวิทยาลัยแห่งเพนซิลเวเนีย ได้ประกาศไปเมื่อปี 2016 ว่ามีความตั้งใจจะเป็นสถานศึกษาปลอดควันบุหรี่ให้ได้ ณ ตอนปลายปี 2017 ทางมหาวิทยาลัย ก็ได้ยกเลิกเสาโลหะ ซึ่งติดตั้งไว้ให้เป็นที่เขี่ยและทิ้งก้นบุหรี่ในพื้นที่ภายนอกอาคารมหาวิทยาลัยทั้งหมด และติดป้ายรณรงค์เรื่องเป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่แทน

โดยการขับเคลื่อนนโยบายมหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่นี้ เริ่มกันมาตั้งแต่ปี 2016 เมื่อคราวที่มหาวิทยาลัย ได้รับทุนอุดหนุน จำนวน 20,000 เหรียญหสหรัฐฯ จากสมาคมโรคมะเร็งอเมริกัน ที่มีโครงการอุดหนุนเงินทุนงานด้านการต่อต้านการสูบบุหรี่ ภายใต้ชื่อโครงการ *"ประชากรยุคใหม่ห่างไกลยาสูบ เริ่มต้นในรั้วมหาวิทยาลัย"* ซึ่งการดำเนินนโยบายยกเลิกเสาสูบบุหรี่นี้ คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อนักศึกษาระดับปริญญาตรีกว่า 2,500 คน

หนึ่งในนั้นคือ นักศึกษาปี 2 อเล็กเซย กูริลา กูเออิโรโล ตั้งคำถามว่า ตกลงต่อไปไม่ให้นักศึกษาสูบบุหรี่ภายนอกอาคารแล้วจะให้กลับเข้ามาสูบในอาคารอย่างแต่ก่อนหรืออย่างไรกัน ด้านศาสตราจารย์ แฟรงค์ เลโอน แห่งโรงเรียนแพทย์เพอเรลแมน ของมหาวิทยาลัยฯ ระบุว่า การยกเลิกเสาสูบบุหรี่ทั่วมหาวิทยาลัย ยังเป็นเพียงก้าวแรกของการรณรงค์เป็นมหาวิทยาลัยปลอดควันบุหรี่ ยังจะมีกิจกรรมรณรงค์ต่อเนื่องออกมาอีกเรื่อยๆ ทั้งนี้จะทำในหลักการที่ว่า ต้องสร้างวัฒนธรรมปลอดควันบุหรี่ โดยต้องไม่ไปสร้างตราบาปให้กับคนที่สูบบุหรี่อยู่ แต่จะสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้คนเหล่านั้นเห็นคล้อยตามไปเอง

ยุโรปสร้างเครือข่ายลดผลกระทบน้ำเมา

ความพยายามในการต่อสู้กับปัญหาน้ำเมาครั้งนี้ ริเริ่มโดยคณะทำงานด้านแอลกอฮอล์และสาธารณสุขของคณะกรรมาธิการยุโรป ที่ได้กระตุ้นให้หลายภาคส่วนหลายภาคีหันมาร่วมมือกัน ทำงานด้านการลดผลกระทบจากปัญหาแอลกอฮอล์ ซึ่งล่าสุดได้หนุนนำให้เครือข่ายนักศึกษา โครงการอีราสมุสในทั่วภาคพื้นพื้นยุโรป เป็นตัวตั้งตัวตีรณรงค์ในหมู่นักศึกษากันเอง ให้ตระหนักถึงความสำคัญของการกำหนดขีดจำกัดในการดื่มแอลกอฮอล์ และหมั่นใส่ใจบังคับตัวเองให้ไม่เลยขีดจำกัดที่ตั้งไว้เมื่อต้องเข้าร่วมงานปาร์ตี้สังสรรค์ต่างๆ

ทั้งนี้ มีข้อมูลว่า เครือข่ายดังกล่าว มีสมาคมต่างๆ เข้าเป็นสมาชิกแล้ว ไม่น้อยกว่า 550 สมาคม ในมหาวิทยาลัยและวิทยาเขตของมหาวิทยาลัย ราวๆ 1,000 แห่งใน 40 ประเทศ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่า การเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบนี้จะเป็นกลจักรสำคัญในการต่อสู้กับปัญหาแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักศึกษาในยุโรป

ด้านสถาบันความงามชั้นนำในอังกฤษ ซีเอซีไอ ได้ออกมาเตือนสาวๆ โดยเฉพาะกลุ่มสาว 40 ปีอัพ ว่าการดื่มแอลกอฮอล์หนักๆ นั้น ไม่เพียงแต่จะทำให้เกิดอาการเมาค้างในวันรุ่งขึ้นเท่านั้น หากแต่ว่าจะทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของผิวหน้าในรูปแบบต่างๆ ที่ร่างกายต้องใช้เวลาแต่ละครั้งในการฟื้นฟูนานถึง 28 วันเลยทีเดียว ซึ่งถ้าเป็นตอนอายุ 20 ปี ต้นๆ ก็อาจใช้เวลาฟื้นสุขภาพผิวเพียงแค่ 2 สัปดาห์ แต่เมื่ออายุมากขึ้นถึงวัยนี้ ระยะเวลาฟื้นฟูก็ยาวออกไปร่วมเดือนได้

เดินหน้าสุดกำลังกำหนดราคาขั้นต่ำน้ำเมาในเวลส์

นับตั้งแต่ที่ได้มีการเปิดเผยออกมาเมื่อราวเดือนตุลาคม เกี่ยวกับร่างกฎหมายใหม่ของแคว้นเวลส์ ในสหราชอาณาจักร ที่เสนอให้มีการกำหนดราคาขั้นต่ำต่อหน่วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถึงปัจจุบันนี้ ก็เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ กันอย่างกว้างขวาง ทั้งกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างสุดโต่ง กลุ่มที่เห็นด้วย แต่ยังมองว่าน่าจะมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่บ้าง และกลุ่มที่สนับสนุนอย่างเต็มที่

โดยร่างกฎหมายดังกล่าว มุ่งหวังให้เป็นมาตรการควบคุมการบริโภคน้ำเมาในเวลส์สำคัญอันหนึ่ง เพราะโดยหลักการแล้วเชื่อว่า มาตรการทางกฎหมายที่กำลังพิจารณากันอยู่ปัจจุบันนี้ จะทำให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยทว่า กลับเป็นกลุ่มนักดื่มกลุ่มใหญ่ และมีปัญหาเกี่ยวเนื่องกับการดื่มมากที่สุด เข้าถึงแอลกอฮอล์ได้น้อยลง เพราะต่อไปเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะไม่สามารถขายกันในราคาต่ำกว่าที่ทางการกำหนดไว้ได้

แต่ละฝ่ายก็กำลังขุดเอาข้อมูลทั้งใหม่และเก่าออกมาสู้กันอย่างเต็มที่ เพื่อโน้มน้าวการพิจารณาร่างกฎหมายให้เป็นไปในทางที่ตนต้องการ อาทิ ค้านว่าอาจผลักให้คนไปใช้ซึ่งเสพติดอื่น หรือ เกิดการระบาดของเครื่องดื่มเถื่อน ด้านที่มีความเห็นกลางๆ ก็มองว่าแม้จะเห็นด้วยในเจตนาดีของร่างกฎหมาย แต่จะสร้างผลกระทบต่อกระเป๋าเงินของกลุ่มผู้มีรายได้ต่ำ และถึงแม้ว่าหลายคนอาจจำใจต้องลดการดื่มแอลกอฮอล์ลงเพราะราคาสูงขึ้น แต่เชื่อว่า จะมีบางคนที่ต้องแบกภาระค่าใช้จ่ายด้านนี้เพิ่มขึ้นเพราะยังไงก็ต้องการดื่มเท่าเดิม แต่สำหรับฝั่งผู้ที่เห็นด้วยแล้ว มองว่านี่คือมาตราการสำคัญที่จะช่วยลดภาระด้านสาธารณสุขที่มากับปัญหาเรื่องแอลกอฮอล์ ในแคว้นแห่งนี้ลงได้อย่างแน่นอน ซึ่งต่างฝ่ายต่างเชือดเฉือนกันต่อไปด้วยข้อมูล

"ไวท์ เลิฟซิค" ดาราหนุ่ม ผู้รักการออกกำลังกาย

ด้วยกระแสนิยมผู้ชายหน้าตาน่ารัก ยิ้มหวาน สายเกาหลี ที่ทำให้สาวๆ ต้องติดตาม อย่าง "ณวัชร์ พุ่มโพธิ์งาม" หรือ ไวท์ เลิฟซิคเดอะซีรีส์ ดาราหน้าใส ใส่ใจสุขภาพ ที่เข้ามาขโมยหัวใจสาวๆ รุ่นเล็กรุ่นใหญ่ไปครอง ต้องบอกเลยว่า เป็นผู้ชายที่หุ่นดีที่รักการออกกำลังกายเป็นชีวิตจิตใจ

"ไวท์" เล่าย้อนให้ฟังว่า สมัยที่เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนอัสสัมชัญบางรักก็เริ่มเล่นกีฬาฟุตบอลที่โรงเรียนมาตลอด และพัฒนามาจนเล่นกีฬาทุกประเภท จนรักการเล่นกีฬาอย่างคลั่งไคล้ โดยเฉพาะการเล่นกีฬาเป็นทีม เพราะได้ความสุขในการออกกำลังกายเพิ่มขึ้นจากการออกไปเจอเพื่อนๆ ไปแลกเปลี่ยนพูดคุยกัน อีกทั้งยังได้สุขภาพที่ดีให้ตัวเองอีกด้วย

ไวท์ เล่าต่อว่า *"การออกกำลังกายต้องไม่กดดันตัวเองและไม่ให้เครียดจนเกินไป"* อย่าไปกำหนดอะไรที่รู้สึกว่าตัวเองไม่มีความสุข เพราะการออกกำลังกายเป็นเรื่องที่ทำให้เราแข็งแรงขึ้นเรื่อยๆ ไม่ต้องเร่งรีบมากเกินไป จัดเวลาว่างมาออกกำลังกายวันละเล็กละน้อยก็ถือว่าดีสำหรับตัวเราแล้ว เอาตามที่เราไหว สำหรับการกินอาหารก็สำคัญ ควรเลือกกินผักผลไม้ปลอดสารพิษให้ได้วันละ 400 กรัม ตามที่องค์การอนามัยโลกและ สสส. แนะนำ รวมไปถึงกินอาหารที่มีประโยชน์ให้ครบ 5 หมู่ งดดื่มแอลกอฮอล์ ไม่สูบบุหรี่ พักผ่อนให้เพียงพอ เพียงเท่านี้ก็จะมีผิวพรรณที่ดีขึ้นครับ

"ไวท์" ฝากทิ้งท้าย สำหรับเคล็ดลับการออกกำลังกายในชีวิตตน คือ การพักผ่อนให้เพียงพอเพื่อให้ทันตื่นมารับประทานอาหารเช้า เพราะการรับประทานอาหารเช้าเป็นเรื่องสำคัญมาก ทำให้มีแรงในการทำงานทั้งวัน และช่วงเย็นก็ต้องใช้พลังงานในการออกกำลังกาย ดังนั้น ต้องกินอาหารให้ตรงเวลาและเลือกอาหารที่ให้พลังงานเพียงพอต่อร่างกาย

"ความสุขที่ได้ออกกำลังกายจะนำพาสุขภาพที่ดีมาให้" แนวคิดประจำใจของไวท์ นับว่าสอดคล้องกับแนวคิดของ สสส. ที่อยากให้คนไทยหันมารักสุขภาพ ให้เวลากับตัวเองในการออกกำลังกายมากขึ้น เพราะสุขภาพที่ดีไม่มีขาย ทุกคนต้องใช้แรงกายแลกมาเพื่อร่างกายที่แข็งแรงค่ะ

สุขลับสมอง ฉบับต้อนรับปีใหม่นี้

อยากชวนท่านผู้อ่าน ตั้งเป้าเปลี่ยนตัวเองให้มีสุขภาพดีรับปีใหม่ มีอะไรบ้างที่เราจะลด ละ เลิก ให้มีสุขภาพดีขึ้นได้บ้าง ลองร่วมแชร์ไอเดียกันเข้ามาดู

ส่งความคิดเห็น พร้อมระบุชื่อ-ที่อยู่ให้ชัดเจน ส่งมาที่

"ฝ่ายเว็บไซต์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เลขที่ 1032/1-5 ชั้น 4 ถนนพระราม 4 แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กทม. 10120"

ก่อนวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2561 ผู้โชคดีที่ร่วมส่งมอบกำลังใจ 20 ท่านแรก จะได้รับปฏิทิน ชุดสมุดบันทึกสีสันสดใสต้อนรับปีใหม่ไปเลย

ประกาศ! ผู้สนใจสมัครเป็นสมาชิกรับวารสารหรือยกเลิกการเป็นสมาชิก แจ้งได้ที่

ฝ่ายเว็บไซต์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

เลขที่ 1032/1-5 ชั้น 4 ถนนพระราม 4 แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กทม. 10120 หรือที่ editor@thaihealth.or.th

ติดตามเฉลยย้อนหลัง และรายชื่อผู้โชคดีจากเกมลับสมองได้ที่ **www.thaihealth.or.th**

สิ่งเล็กๆที่สร้างลูก

พัฒนาการที่ดีของเด็ก เริ่มต้นจาก...สิ่งเล็กๆที่ได้เรียนรู้

สสส

จ๊ะเอ๋ = ส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

เพราะช่วยฝึกการรอคอย เรียนรู้จดจำ และนำไปสู่การคิดวิเคราะห์

ดาวน์โหลดคู่มือ **DSPM** และแอปพลิเคชัน **คุณลูก KhunLook**
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการลูกได้ฟรีที่

สิ่งเล็กๆที่สร้างลูก

www.khunlook.com

คู่มือ DSPM

App KhunLook